

Ekspedition. Jeg har det Indtryk, at Justitsministeren i saa Henseende er den rette Mand paa den rette Plads. Men jeg er meget i Tvivl om, at en Samling i Hovedstaden af alt vedrørende Boer af den Art, her er Tale om, vil betyde en forbedret Administration, og jeg tror, det vilde lade sig gøre indenfor de Rammer, man har i Amterne, at faa dem til at behandle disse Sager rigtigt, faa dem til at have Indsigt i dette. Det drejer sig jo ikke om saa mange Boer, og hvorfor skulde en Amtmand, som i Regelen er udgaaet fra Centraladministrationen, og som har en grundig og fin Uddannelse, ikke kunne erhverve sig den Indsigt, der kræves for at udføre Tilsyn med og Revision af saadanne Boer? Jeg kan ikke begribe, at han ikke skulde kunne tilegne sig den samme Indsigt som de Embedsmænd, der nu skal beskæftige sig dermed, og hvoraf der skal ansættes nye, hvis Lønninger skal læsses over paa Boerne, som altsaa formindskes. Det er dette, jeg har peget paa. Den højtærede Minister anfører, at han ved Sagens Forberedelse har faaet Tilslutning baade herfra og derfra. Ja, det er rigtigt, saadan Tilslutning vindes let i saadanne Kommissioner, navnlig naar det er Centraladministrationens Mænd, der angiver Tonen og Aanden i Kommissionerne og fører an dér. Jeg vil endnu en Gang pege paa det uheldige i at samle alle Afgørelser i Hovedstaden — jeg kunde gaa videre og pege paa mange andre Omraader end det her foreliggende —, og jeg tror, det er en Opgave for os, der repræsenterer Befolkningen i andre Dele af Landet, at være vagtsom overfor denne Tilbøjelighed og protestere mod den, saa ofte den viser sig.

Justitsministeren (Steincke): Ja, det truer jo med at blive til en Diskussion af stor sociologisk og nationaløkonomisk Betydning, saa at jeg maaske burde have haft et lille Varsel, for at jeg kunde være bedre forberedt, end jeg i Virkeligheden er. Jeg maa derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger som Svar paa det ærede Medlems Udtalelser.

Det første, det ærede Medlem nu fremsatte, var en noget underlig Udtalelse, der, saa vidt jeg forstod ham, gik ud paa, at det gik betydelig hurtigere i Centraladministrationen med Behandlingen af Sager, der stammer fra København og nærmeste Omegn. Jeg forstaar ikke, hvad Meningen er, medmindre der ligger et afgjort Mistillidsvotum til det Postvæsen, som vi for nylig fejrede i saa udstrakt Grad i Anledning af dets Jubilæum. Det kan dog højst

tænkes efter normal Postgang at forsinke Behandlingen af disse Sager een à to Dage. Men efter hvad jeg forstod paa det ærede Medlem, syntes det afgørende for Centraladministrationen at drage en ret snæver Ring omkring Hovedstaden, hvor man skyndte sig at behandle Sagerne, til Forskel fra det øvrige Land, hvor man var ligegyldig. Noget saadant har hidtil ikke været mig bekendt.

Det ærede Medlem meddelte dernæst, at det ingenlunde var hans Hensigt at belære Ministerierne, nej, han ønskede tværtimod Oplysninger. Men det ærede Medlem har i saa Fald en saa inciterende Maade at søge Oplysninger paa, at den for vedkommende Minister maa opfattes som en Kritik og derigennem som en Belæring af Ministeren, og det var ud fra denne Opfattelse, at jeg lovede at underrette min ærede Kollega Indenrigsministeren om, at ikke alene jeg, men ogsaa han vilde kunne lære af det ærede Medlem. Dette agter jeg vedblivende at gøre, jeg agter at bede Indenrigsministeren om at være opmærksom paa, hvad det ærede Medlem har sagt, for derefter at overveje, om det efter dette Lovforslags eventuelle Gennemførelse vil være muligt, og da i hvilken Udstrækning, at indføre Besparelser paa Amtskontorerne.

Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem giver det Udseende af, at der nu oprettes nye Embeder til at udføre et Arbejde, der ligger ved Amterne. Der oprettes et eneste nyt Embede, og det sker af Hensyn til Revisionen af Afgiftsberegningen, hvortil der efter Indstilling fra Finansministeren skulde udnævnes en særlig Revisor. Og det tror jeg dog selv det ærede Medlem maa give mig Ret i, at der gennem en virkelig sagkyndig af Finansministeriet godkendt Revision opnaas betydelig større Garanti med Hensyn til de vanskelige Afgiftsberegningssspørgsmaal, her er Tale om, end ved at lade 23 ikke videre sagkyndige Amtmænd behandle disse Spørgsmaal. Og det er jo ikke Smaating, det drejer sig om.

Det ærede Medlem siger dernæst, at man fra Centraladministrationens Side altid bygger op, men aldrig river ned. Nu synes jeg, at i al Almindelighed er det kun paa-skønnelsesværdigt, at man aldrig river ned, men kun bygger op. Men saaledes som det var ment af det ærede Medlem, betød det jo, at man bliver ved at læsse nye Embeder paa, og at man aldrig til Gengæld indskrænker. Dette er ikke rigtigt, det er positivt urigtigt. Der er netop af Forenklingskommissionen stillet adskillige Forslag om Indskrænkninger og Forbedringer, Forslag,